

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ετησίᾳ . . . δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. χρ. 10,—

Ἑξαμηνίος . . . 4,50

Ἑξαμηνίος > > 5,50

Τρίμηνιος . . . 2,50

Τρίμηνιος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λελ. 20. Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λελ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 31 Ὀκτωβρίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 48

ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΠΑΝΩΦ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ε. FORNEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'. (Συνέχεια)

Εἰς τὸν διάβλυνον τὰ ψέμματα ! ἔσυλλογίσθη ὁ Αὐγουστός. Ἀρκετὰ εἶχεν εἶπῃ ὡς τώρα. Φθάνει πλέον ! . . .

Καὶ προχωρήσας κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν κ. Δυμποῦ, τὸν ἐνηγκαλίσθη, λέγων συγχρόνως πρὸς τὸν κ. Κορπανῶφ :

— Καλλίτερα νὰ σὰς τὸ πῶ ἀμείσως ὅτι εἶνε ὁ μπαμπᾶς, ἐξάδελφε Κορπανῶφ, ἀφοῦ, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐπιτέλους θὰ τὸ μάθετε.

Ὁ Βλαδίμηρος ἐμειδίασεν, ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ νέου καὶ εἶπεν εἰς τόνον θερμῆς ἐπιδοκιμασίας, κυττάζων τὸν κύριον Δυμποῦ :

— Ἦμουν βέβαιος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἔτσι θὰ ἔκαμνε.

Καί, στρεφόμενος πρὸς τὸν Αὐγουστόν :

— Ἦσυγάσατε, ἡ παρουσίᾳς ἐγγίνει καθ' ὅλους τοὺς κανόνας γινώριζομεν...

— ...Τὰ πάντα ! ἔσπευσε νάναγγεῖλῃ ἡ Μαρία Σοφία ὡ ἀγαπητέ μας ἐξάδελφούλη !... Τί χαριτωμένος ποῦ φανήκατε, τί ἀφοσιωμένος... τί ἐφευρετικός !...

— Οὐφ ! ἀνέκραξεν ὁ Αὐγουστός, μὲν ἔφυγε τὸ βάρος ἀπὸ τὸ στήθος. Δόξα σοι ὁ Θεός ! κανὲν ἐμπόδιον πλέον νὰ μείνωμεν φίλοι διαπαντός !

— Συγγενεῖς ἐξ ἀγάπης, σεῖς ὁ ἴδιος τὸ εἶπατε, ὑπέλαβεν ὁ Βλαδίμηρος Κορπανῶφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Εἶνε ἡ ἐνδεκάτη τῆς νυκτός. Ὅλοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ δωμάτιά των, ἐκτὸς τοῦ Αὐγουστός, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἀναρριχθῇ εἰς τὸ ἔκτον πάτωμα, ὅπου εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ μεταφέρῃ τὸν κοιτῶνά του, γράφει τὰ ἔξοδά του εἰς τὴν τραπεζαρίαν, καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου του, ἀφώνου μάρτυρος τῶν πικριῶν του.

Κάμνει τοὺς λογαριασμούς του.

Αὔριον, παρουσιάζων τὸ βιβλίον του,

ὅτ' ἀμὴν ἐξοδὸν κατὰ τῆς πάντοτε οἰκτιρμονος καρδίας τοῦ «μπαμπᾶ». Τὸ ἔχει ἀποφασισμένον. Ὅχι, ὄχι ! Ἀδύνατον νάντισταθῇ ὁ κ. Δυμποῦ. Ὅτ' πληρώσῃ εἰς τὸν υἱὸν του, ἂν ὄχι τὸ ὅλον, μέρος τοῦλάχιστον τῶν δαπανῶν, τὰς ἰσρίας εἶχε κάμῃ τὸ τελευταῖον τοῦτο δεκαπενθήμερον : τὰ διακόσια φράγκα, παραδείγματος χάριν, τὰ ὅποια ἐχάθησαν, συνεπείᾳ τῆς λωποδυσίας τῆς ὁποίας ὁ Αὐγουστός ἐγίνε θυμᾶ... τὸ ἀντίτιμον τῶν μικρῶν ναυτικῶν στολῶν . . . ἔπειτα, ποῖος ξεύρει, ἴσως καὶ τίποτε ἄλλο . . . ἴσως μάλιστα καὶ τὸ σύνολον...

Καί, προσεκτικῶς, ὁ Αὐγουστός παρατάσσει τοὺς ἀριθμούς του καὶ βασανίζει τὰς προσθέσεις του. Δὲν μένουν παρὰ τὰ ἔξοδα τὰ σημερινά, — ἐνθυμεῖται ἔξαφνα. Σηκώνεται, ἐξέρχεται εἰς τὸν προθάλαμον καὶ κράζει σιγὰ :

— Ἀναστασία !

— Ἐδῶ εἰμαι, κύριε ! ἴσα-ἴσα τώρα μαζεύω τοὺς λογαριασμούς μου, διὰ νὰ σὰς τοὺς παρουσιάσω.

— Λογαριασμούς ! τί λογαριασμούς ;

— Ὅτ' ἰδῇτε ἔφθασα.

— Ὁ Αὐγουστός ἐπέστρεψε νὰ καθήσῃ

πρὸ τοῦ γραφείου του. Μετ' ὀλίγον εἰς ἧλθεν εἰς τὴν τραπεζαρίαν ἡ Ἀναστασία.

— Χθὲς σοῦ ἔδωσα ἑβδομηνταπέντε φράγκα, τῆς εἶπεν ὁ Αὐγουστός. Πόσα σοῦ μένουν ;

— Αὐτά, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ μαγεῖρῖσα ἡσυχώτατα.

«Αὐτά» ἦσαν τέσσαρες λογαριασμοί, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ἐποίων ὁ Αὐγουστός ἀνεπήδησεν ἑντρομος.

— Ἐγὼ θὰ τὰ πληρώσω κι' αὐτά ; ἀνέκραξε δεικνύων μὲ τὴν ἀκραν τοῦ κονδυλοφόρου τοῦ τὸν λογαριασμὸν τοῦ φαταερίου καὶ τῶν καρβούνων τῆς δεκαπενθημερίας.

Ἡ Ἀναστασία κατένευσεν.

— Ἔτσι φαίνεται...ὅταν ἐπῆγα νὰ πάρω τὰς διαταγὰς τῆς δεσποινίδος γι' αὐριο, ἐπαρουσίασα καὶ αὐτοὺς τοὺς λογαριασμούς. Ὁ κύριος Δυμποῦ μὲ τοὺς γύρισε πίσω καὶ εἶπε ὅτι δὲν εἶνε δική του δουλειά. Ἀλλὰ δὲν



«Διασκεδάξω μὲ τὸ ἀγαπημένον του ψάρευμα, παρὰ τὴν ὄχλην τοῦ ποταμοῦ...»

εἶνε βέβαια καὶ δική μου. Κάποιου ἐπιτέλους πρέπει νὰ εἶνε !

— Ἔτσι σοῦ εἶπεν ὁ πατέρας μου ; ἐψιθύρισεν ὁ Αὐγουστός, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔξαφνα ἠλλοιώθη.

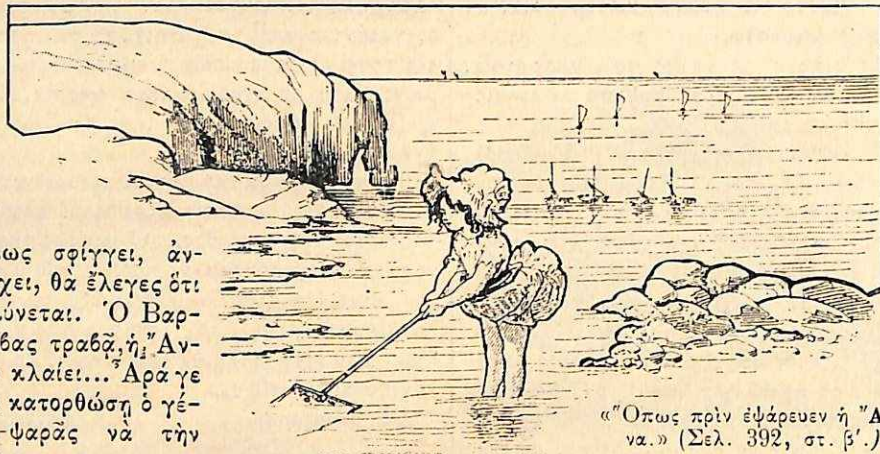
Ἐτελείωσε ! καμμία ἐλπίς πλέον ὅτι

ΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΝ!

Γ'. (Συνέχεια)

Αυτή η σανίς, πού θά τήν ρίψη χά-
μω, θά τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς γέφυρα, διὰ
νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ μικροῦ πλάσματος,
τοῦ καταδικασμένου νὰ ἐξαφανισθῇ ἐν-
τελῶς, νὰ ταυῇ ζωντανόν, εἰς ὀλίγας
ἀκόμῃ στιγμάς...

Δόξα σοι ὁ Θεός! Ὁ Βαρνάβας φθά-
νει ἐγκαίρως. Μὲ δυνατὴν χεῖρα, προσ-
παθεῖ τώρα νὰ ποσπάσῃ ἀπὸ τὴν φοβε-
ρὰν τρύπαν τὸ πολυαγαπημένον του κο-
ριτσάκι... Δὲν εἶνε εὐχολον ὅμως, διότι
ἡ τρύπα ἐκείνη σφίγγει, ὡς νὰ ἦτο στό-
μα ζωντανόν. "Αχ, κακὴ ἀμμουδιά!...
Ὁ Βαρνάβας βάζει ὅλην του τὴν δύ-
ναμιν. Καὶ ἔχει μεγάλην δύναμιν ἐκεί-
νην τὴν στιγμὴν, διότι τοῦ τὴν δίδει ἡ
θερμὴ ἀγάπη, τὴν ὁποῖαν αἰσθάνεται
πρὸς τὴν μικρὰν "Ανναν. Ἡ τρύπα



"Ὅπως πρὶν ἐφάρευν ἡ "Αν-
να." (Σελ. 392, στ. β')

ὅμως σφίγγει, ἀν-
τέχει, θά ἔλεγεσθε ὅτι
ἀμύνεται. Ὁ Βαρ-
νάβας τραβᾷ, ἡ "Αν-
να κλαίει... Ἀρά γε
θὰ κατορθώσῃ ὁ γέ-
ρο-ψαράς νὰ τὴν
σώσῃ!...

Ὁλίγον ἀκόμῃ!... Θάρος!...
Τελος πάντων! Τὸ σφίξιμον τῆς κα-
κῆς τρύπας χαλαρόνεται ὀλίγον κατ'
ὀλίγον. Τὸ μοχθηρὸν στόμα ἀνοίγει
σιγά-σιγά — ὡς νὰ μετανοοῦσε, — καὶ
τόσο δυνατὸν ἦτο τὸ δάγκμά του, ὥστε
τὰ λεπτὰ φορεματάκια τῆς μικρούλας
ἔχουν γίνῃ πλέον κουρέλια.
Ὅταν, ἐξηντλημένος ἀπὸ τὸν κόπον,
ὁ Βαρνάβας βγάζει τὴν "Ανναν ἀπὸ τὸν
κινούμενον τάφον τῆς, ἡ τριανταφυλλιά
μουσελίνα κυματίζει τριγύρω τῆς ὡς
πέπλος, ζωρμένος, λερωμένος... ἀλλὰ
πέπλος σωστικός, εἰς τὸν ὅποιον ἡ μικρὰ
χρεωστὴ τὴν ζωὴν τῆς. Διότι αὐτὸς
δὲν εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Βαρνάβα;
Ὡ, μὲ πόσῃ στοργῇ ἡ μαμμὰ θά
φυλάξῃ τὸ πολυτιμὸν αὐτὸ λείψανον, τὸ
ὁποῖον θά τῆς ἐνθυμίζῃ τὸν κίνδυνον
καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀγαπημένης τῆς
κόρης!...

Ἡ ὥρα ἐπτά.

Ἡ μαμμὰ εἰμπορεῖ τώρα νὰ ἐπι-
στρέψῃ.

Ἡ "Αννα εἶνε καὶ πάλιν ξαπλωμένη
εἰς τὸ λευκὸν κρεβάτάκι τῆς. Ὁ Βαρ-

νάβας τὴν μετέφερε εἰς σπῆτι τόσῳ ζε-
στὰ τυλιγμένην μὲ τὴν χονδρὴν του κάπα,
καί, μαζί μὲ τὴν Σταμάτα, πεθαμένην
μᾶλλον παρὰ ζωντανήν, τὴν ἔτριψε τό-
σω καλά, ὥστε ἡ μικρούλα συνήλθε
πολὺ γρήγορα.

Εἶνε καλὰ... Μόνον πού τὰ ρόδινα
μαγουλάκια τῆς εἶνε τώρα ὀλιγώτερον
ρόδινα, καὶ κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ἔ-
χουν φανῇ δύο μεγάλοι μαυροὶ κύκλοι.
Τὸ στοματάκι τῆς ὅμως ἐξακολουθεῖ
νὰ γελά ὅπως πρῶτα.

— Οἱ γαρίδες!... οἱ γαρίδες τῆς μαμ-
μᾶς!... τί ἐκπληξί! πού θά τῆς ἔκανα!...
Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται λέξεις τῆς
"Αννας, ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ Βαρνάβας ἐκατάλαβεν ἀμέσως.
Μεταξὺ τῶν ἀπλοϊκῶν γερόντων καὶ
τῶν πολὺ μικρῶν παιδιῶν, γίνεται συ-
χνὰ μία μουσικὴ συνεννόησις.

— Γὰ γαρίδες λοιπὸν εἶχες πάῃ ἐ-

κεῖ-κάτω! εἶπεν ὁ ψαράς μὲ χαμόγελον.

— Ναί, ἀπεκρίθη ἡ "Αννα.

— Ἐπειδὴ εἶχα 'πῇ πῶς ἐγὼ δὲ
θὰ μπορούσα σήμερα, ἔ;

— Ναί.

— Καλὰ.

Καὶ ἦσυχος πλέον ὅτι ἡ μικρὰ του
φίλη εἶχε συνελθῇ ἐντελῶς, ὁ καλὸς
Βαρνάβας ἔφυγε, μὲ τὸ μεγάλο του δι-
κτυ εἰς τὸν ὄμο...

Εἶνε πολὺ κουρασμένος... Ἡ συγκί-
νησις, ἡ ἀγωνία, ὁ τρόμος, τὸν εἶχαν
παραλύσῃ. Ὁ γερολύκος ὅμως κάμνει
κουράγιο, βάζει ὅλας τὸν τὰς δυνάμεις,
καὶ φασεύει... ψαρεύει...

"Ὅπως πρὶν ἐφάρευν ἡ "Αννα...
Ἄλλ' αὐτὸς μὲ μεγαλήτερον βέβαια ἐ-
πιτυχία, σὰν καλὸς ψαράς πού εἶνε.

Σὲ λίγο τὸ κορινθιακὸν του γεμίζει γα-
ρίδες. Τί χαρὰ γιὰ τὴν "Αννα! θὰ μπο-
ρέσῃ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν μαμμὰ τῆς, ἀ-
πέψῃ, ὅταν θὰ γυρίσῃ γιὰ τὸ τραπέζι.

Ἡ μαμμὰ ἐγύρισε καί... τὰ ἔμαθε
ὅλα. Ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ τῆς λύπῃ τῆς
δὲν τῆς ἔμεινε ὁρεῖξις νὰ φάγῃ γαρίδες,
οὔτε τίποτε ἄλλο. Γὰ νὰ τὴν εὐχαρι-
στήσῃ, γὰ νὰ τῆς κάμῃ μίαν ὥραιαν

ἐκπληξί. ἡ πολυαγαπημένη τῆς κο-
ρούλα ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν
τῆς. Πόσον δυστυχὴς θὰ ἦτο τότε!...
Ναί, ἀλλὰ πόσον εὐτυχὴς εἶνε τώρα,
πού ἔχει τὴν κόρη τῆς καὶ ξεύρει ὅτι
τὴν ἀγαπᾷ... μέχρι θανάτου!

ΦΑΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ
ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΖΑΡΙΑ

Η ΜΙΚΡΑ ΜΑΝΤΙΣ

Εἶμαι μαθητὴς τοῦ φίλου μου "Ανα-
νία. Ἐκεῖνος μοῦ ἔμαθε μερικά παιγνί-
δια "λευκῆς μαγείας", τὰ ὅποια, ἐπειδὴ
φεύγων δὲν ἐπρόφρασε νὰ σᾶς τὰ γρά-
ψῃ, ἀνέλαβα νὰ τὰ γράψω ἐγὼ. Μεταξὺ
αὐτῶν εἶνε καὶ ἡ Μικρὰ Μάντις.

Τί θαυμάσια πού μαντεύει! Φαίνε-
ται ὅτι τὸ κορίτσι αὐτὸ ἔχει τὴν διπλὴν
λεγομένην ὄρασιν, διὰ νὰ βλέπῃ καὶ
ἀπὸ πίσω τῆς.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶνε ὅτι δὲν μαν-
τεύει μόνῃ τῆς. Εἶνε ἀπλῶς τὸ ὄργα-
νον ἐνὸς Μάγου. Ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ δω-
μάτιον, καὶ τότε τὰ μέλη τῆς συνανα-
στροφῆς ἐκλέγουν τὸ ἀντικείμενον, τὸ
ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ μαντεύσῃ. "Ἐν ὠ-
ρολόγιον, παραδείγματος χάριν. "Ἐπει-
τα τὴν φωνάζουν, τῆς δένουν τὰ μάτια
καὶ τὴν καθίζουν εἰς μίαν καρέκλαν.

Ὁ Μάγος, ἀπὸ πίσω τῆς, κοντὰ εἰς τὸ
τραπέζακι, κρατεῖ τὴν ράβδον του καὶ
τὸ ὥρολόγιον. Καὶ μετ' ὀλίγον ἡ μικρὰ
Μάντις ἀνακράζει:

— Μοῦ φαίνεται ὅτι βλέπω καθαρώ-
τατα ἓνα ρολόγι!

Τὸ εἶδε! Δὲν εἶνε περίεργον αὐτό;
Καὶ δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθετε πῶς γί-
νεται; Ἰδοῦ:

Ὁ Μάγος μὲ τὴν μικρὰν Μάντιδα
εἶνε συνεννοημένοι. Ἐχουν δηλαδὴ συμ-
φωνήσῃ καὶ γυμνασθῇ ἀπὸ πρὶν νὰ
συνεννοοῦνται συνθηματικῶς. Καὶ ἰδοῦ
κατὰ ποῖον τρόπον. Παριστάνουν πρῶ-
τον μὲ ἀριθμοὺς τὰ ἐπτά φωνήεντα:

α	ε	η	ι	ο	υ	ω
1	2	3	4	5	6	7

Πρέπει τώρα νὰ γυμνασθοῦν μὲ αὐ-
τὸν τὸν πίνακα καὶ νὰ μάθουν νὰ λέ-
γουν ἀμέσως, χωρὶς καμμίαν ἀργοπο-
ρίαν, τὸν ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος ἀνταποκρί-
νεται εἰς κάθε φωνήεν, καθὼς καὶ τὸ
φωνήεν τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς
κάθε ἀριθμὸν. Ἀσκήσις ἐνὸς τετάρτου
τῆς ὥρας, συμμελέτη ἃς εἴπωμεν, ἀρ-
κεῖ διὰ νὰ ποικίλῃ καὶ οἱ δύο τὴν ἀ-
ναγκαίαν εὐκολίαν, ὅσον ἀσθενὴ μνή-
μην καὶ ἂν ἔχουν. Κατ' αὐτὴν, ὁ Μάγος
ἀπαγγέλλει ἀνακατωτὰ τοὺς ἀριθμοὺς
1 ἕως 7· λέγει π. χ. 4, 1, 3, 5, 2,
7, 6, καὶ εἰς κάθε ἀριθμὸν ἡ μάντις
ἀποκρίνεται διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος
φωνήεντος: ι, α, η, ο, ε, ω, υ. Ἐπειτα

ἀπαγγέλλει αὐτὴ τὰ φωνήεντα: ε, ω,
ο, α, ι, η, ω, — καὶ ὁ μάγος τῆς ἀπο-
κρίνεται διὰ τῶν ἀντιστοιχῶν ἀριθμῶν:
2, 7, 5, 1, 4, 3, 6.

Ἡ ἰδίᾳ ἀσκήσις ἀρχίζει κατέπιν μὲ
ἄλλον τρόπον. Ἀντικαθιστοῦν τὴν ἀ-
παγγελίαν τῶν ἀριθμῶν μὲ τέσσα κτυ-
πήματα τῆς μαγικῆς ράβδου ἐπὶ τρα-
πέζης, ὅσα εἶνε αἱ μονάδες ἐκάστου ἀ-
ριθμοῦ: "Ἐν κτύπημα σημαίνει α' δύο
κτυπήματα σημαίνουν ε' τρία κτυπή-
ματα σημαίνουν η, καὶ οὕτω καθεξῆς.
Ἡ μάντις πρέπει νὰ συνηθίσῃ, μόλις
ἀκούῃ κτυπήματα, νὰ λέγῃ εὐθὺς τὸ
φωνήεν τὸ ὁποῖον παριστάνουν.

**

Δεύτερον, ὁ μάγος καὶ ἡ μάντις κά-
μουν καὶ τὴν ἐξῆς προσυνεννόησιν:
"Ἐκλέγουν μερικάς φράσεις στερεοτύ-
πους, — ἐρωτήσεις, ἀπαντήσεις, σκέψεις,
παρατηρήσεις, προτροπὰς κτλ. — ἐξ
ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἔρχονται φυσικὰ εἰς
τὴν συνομιλίαν μεταξὺ ἐνὸς μάγου καὶ
τοῦ ὁργάνου του, κατὰ τὴν διάρκειαν
τοῦ πειράματος· αἱ δὲ
φράσεις αὐταὶ πρέπει
νὰ ρυθίζονται ἀπὸ ἓν σύμ-
φωνον ὠρισμένον. Ἰδοῦ
μερικά παραδείγματα:

Τ: — Τώρα προσέ-
ξατε!

Δ: — Δεσποινίς, ἐμ-
πρός!

Μ: — Μὴν τὰ χάνε-
τε, θὰ τὸ βρῆτε!

Π: — Προσοχή, πα-
ρακαλῶ.

Κ: — Καλὰ! πολὺ
καλὰ!

Λ: — Λοιπὸν, ἀρχί-
ζομεν.

Φ: — Φυλαχθῆτε νὰ
μὴν ὀμιλήσετε ὅσον ὀμι-
λῶ ἐγώ.

Θ: — Θὰ τὸ βρῆτε εὐκολα, ἐλπίζω.

Ρ: — Ρωτῆστε νὰ σᾶς πούν.

Γ: — Γνωρίζετε νὰ μᾶς εἰπῆτε τί
κρατῶ εἰς τὴν χεῖρα;

Β: — Βλέπετε τίποτε;

Ζ: — Ζητῆτε καὶ εὐρήσετε, καθὼς
λέγει τὸ Εὐαγγέλιον!

Ν: — Νὰ ἓνα πολὺ ὠραῖο παιγνίδι!

Ξ: — Ξανά: θὰ κτυπήσω ξανά...

Τρία ἀκόμῃ κτυπήματα καὶ θὰ τὸ βρῆ-
τε ἀσφαλῶς!

Σ: — Συγγνώμην! μήπως σᾶς ἐξά-
λισα;

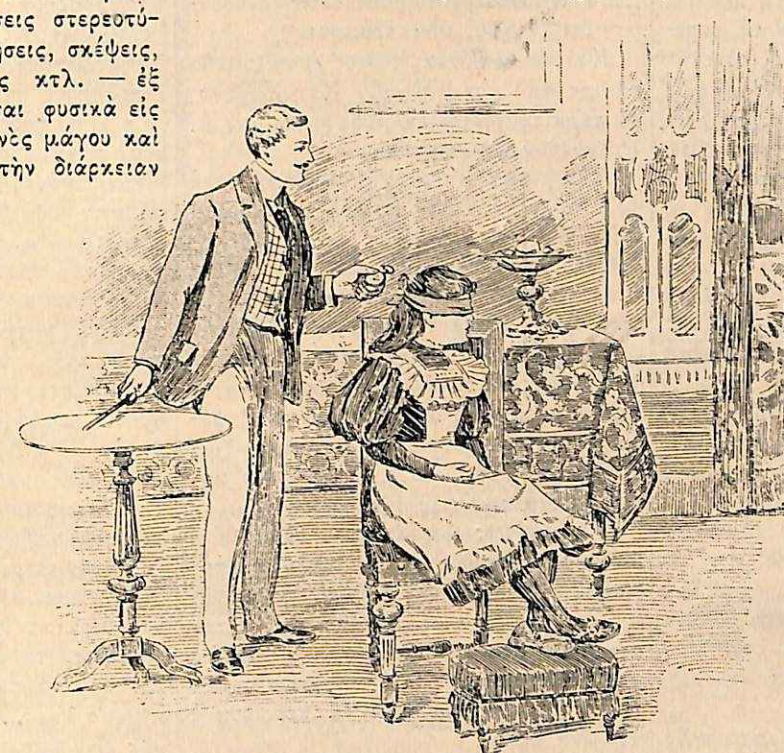
Χ: — Χρεωστῶ νὰ σᾶς εἴπω ἀκόμῃ,
ὅτι δὲν θὰ σᾶς πῶ τίποτε!

Ψ: — Ψάξτε, ψάξτε καλλίτερα!
Καθὼς βλέπετε, τίποτε εὐκολώτερον
παρὰ νὰ ἐπινοήσῃ κανεὶς φράσεις ἀρ-
χομένης ἀπὸ οἰονδήποτε σύμφωνον τοῦ
ἀλφαβήτου· εἶνε ἀπαραίτητον ὅμως νὰ

ἔρχονται εἰς τὸ στόμα φυσικὰ, ὥστε νὰ
μὴν ἐννοῇ κανεὶς τί εἶνε πράγματι, δη-
λαδὴ συνθήματα μεταξὺ τῶν συμπαί-
κτων. Πρέπει δηλαδὴ νὰ εἶνε τισαῦται,
καὶ νὰ λέγονται τόσον εὐχερῶς καὶ ἀ-
πλῶς, ὥστε νὰ μὴν ἡμπορῇ κανεὶς νὰ
ὑποπτεύσῃ ὅτι αἱ φράσεις αὐταὶ ἡτοιμά-
σθησαν καὶ ἐσυμφωνήθησαν ἐκ τῶν προ-
τέρων, ἀλλὰ νὰ νομίζῃ ὅτι ἀποτελοῦν
μέρος, φυσικὴν συνέχειαν τῆς συνήθους
δημηγορίας τοῦ Μάγου.

Ἐννοεῖται ἀκόμῃ ὅτι δὲν εἶθε ὑπο-
χρεωμένοι νὰ μεταχειρίζεσθε ἀποκλει-
στικῶς τὰς φράσεις τοῦ ἀνωτέρω ἀλφα-
βήτου. Αὐτὰς σᾶς τὸς ἔγραψα μόνον ὡς
παραδείγματα. Εἰμπορεῖτε νὰ ἐπινοήσετε
καὶ νὰ προσυμφωνήσετε ἄλλας ἀκόμῃ
καλλιτέρας.

Λοιπὸν: Διὰ τὰ φωνήεντα ἔχομεν



τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης
κτυπήματα. Διὰ τὰ σύμφωνα ἔχομεν
τὰς συνθηματικὰς φράσεις. Ὁ Μάγος
ἐπομένως εἰμπορεῖ, ὀμιλῶν καὶ κτυπῶν
τὴν ράβδον του κάθε τόσον, νὰ ὑπαγο-
ρεῖ γράμμα πρὸς γράμμα τὸ ὄνομα
τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐπι-
σθεν τῆς κεφαλῆς τῆς μάντιδος. Αὐτὴ
δὲν ἔχει παρὰ νὰ μετρή τὰ κτυπήματα
τοῦ συντρόφου τῆς, καὶ νὰ προσέχῃ εἰς
τὸ ἀρχικὸν γράμμα ἐκάστης συνθηματι-
κῆς φράσεως πού παρενεῖρει εἰς τὴν δη-
μηγορίαν του.

Ἀς ὑποθέσωμεν, παραδείγματος χά-
ριν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον πρό-
κειται νὰ μαντευθῇ, εἶνε ὥρολόγιον.
Ὁ Μάγος δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ ὑπα-
γορεύσῃ ὁλόκληρον. Ἀρκεῖ νὰ τὸ πᾶ-
πλῶς ρολόγι. Ἡ δημοτικὴ, βλέπετε,
εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις, εἶνε προτι-

μότερα τῆς καθαρεύουσας. Διότι αἱ λέ-
ξεις τῆς εἶνε συντομώτεραι. Καὶ ἰδοῦ τί
θὰ κάμῃ διὰ νὰ πᾶ ρολόγι.

Ἡ μικρὰ Μάντις ἐκάθισε μὲ δεμένα
μάτια, ὅπως τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰ-
κόνα. Ἀπὸ πίσω τῆς ὁ Μάγος, κοντὰ
εἰς τὸ τραπέζακι, κρατεῖ μὲ τὸ ἓνα χεῖρ
τὸ ὥρολόγιον, καὶ μὲ τὸ ἄλλο τὴν μα-
γικὴν του ράβδον. Καὶ ἀρχίζει:

— Ἐμπρός! ἐκαθόσαστε; εἰσθε ἐ-
τοιμῇ; Ἀρχίζω τὴν μαγείαν καὶ ἐπι-
καλοῦμαι τὰ πνεύματα.

("Ἐως ἐδῶ τίποτε. Κανὲν κτύπημα.
Καμμία συνθηματικὴ φράσις. Ὅλοι ἀρ-
χίζουν ἀπὸ φωνῆεν. Ὁ Μάγος ἐξακο-
λουεῖ:)

— Πωτῆστέ τα νὰ σᾶς πούν... Ρ

— Τάκ, τάκ, τάκ, τάκ, τάκ!
(πέντε κτυπήματα ἐπὶ τῆς Τρα-
πέζης)

— Λοιπὸν, ἀρχί-
σαμεν. Ὁλίγον ἀ-
κόμῃ καὶ θὰ τὸ ἰ-
δῆτε.

— Τάκ, τάκ, τάκ,
τάκ, τάκ! (ἄλλα
πέντε κτυπήματα
ἐπὶ τῆς Τραπέζης).

— Γνωρίζετε
λοιπὸν νὰ μοῦ εἰ-
πῆτε τί εἶνε αὐτὸ
πού κρατῶ εἰς τὴν
χεῖρα;

— Τάκ, τάκ, τάκ,
τάκ! (τέσσαρα κτυ-
πήματα ἐπὶ τῆς
τραπέζης).

Ρ, Ο, Λ, Ο, Γ, Ι =
Ρολόγι.

Εὐθὺς μὲ τὰ τελευ-
ταῖα τέσσαρα κτυπήμα-
τα, ἡ μικρὰ Μάντις ἀ-
νακράζει:

— Μοῦ φαίνεται ὅτι
βλέπω καθαρά ἓνα ρο-

λόγι!

Ὡ, τί θαῦμα!...

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ Μάντις δὲν πρέπει
ν' ἀφαιρῆται διαρκούντος τοῦ πειρά-
ματος. Προπαντὸς ὀφείλει νὰ ἐνθυμῇ-
ται ὅτι δι' αὐτὴν κάθε φράσις τοῦ Μά-
γου ἔχει τὴν χρησιμότητά της καὶ τὴν
σημασίαν της, — πράγμα τὸ ὁποῖον με-
ρικαὶ ἀφηρημένοι λησμονοῦν, ὅταν προ-
πάντων ὁ σύντροφός των ἔχῃ τὸ προτέ-
ρημα νὰ ὀμιλῇ εὐχερῶς καὶ νὰ παρεν-
θέτῃ τὰς συνθηματικὰς φράσεις φυσι-
κώτατα. Ἀλλῃ ἀδεξιότης τῆς μικρᾶς
Μάντιδος εἶνε τὸ νὰ μὲνῃ κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ πειράματος ἀρῶνος ὡς
ιχθύς. Ἀπεναντίας, πρέπει καὶ αὐτὴ,
ἡρεμώτατα καὶ φυσικώτατα, νὰ ὀμιλῇ,
ναποκρίνεται, νὰ βοηθῇ τὸν Μάγον εἰς
τὴν ὀμιλίαν του, προσέχουσα ὁλονὴν νὰ
συγκρατῇ εἰς τὸν νοῦν τῆς τὰ γράμ-

Πίστις, κ. Ἀγάπη, κ. Ἐλεος, α. Τριαντάφυλλο τ' Ἀπρίλη, α. (Π.Φ.) Ἀνθοστεφής Μούσα, κ. (Π.Γ.) Ἀνοίξεις τοῦ Παραδείσου, κ. (Δ.Π.) Ἀθάνατο Νερό, α. (Τ.Γ.) Γιορτῆς Ἀυγῆς, κ. (Τ.Π.) Ζωῆς Λαλιά, κ. (Τ.Π.) Ζωῆς Χαμόγελο, κ. (Ε.Γ.) Ὀλτασία Παραδείσου, κ. Φαληρικὴ Ἀκτὴ, κ. Ραγδαία Βροχή, κ. (Γ.Ε.) Ἐνδοξος Ἑλλάς, α. (!;=!) Ταγαράα Κόρη, κ. (Μ.Ε.) Ναυτοπαίς τῆς Νίκης, α. (Α.Α.) Παγωμένη Θάλασσα, κ. (Ε.Ε.) Ὁβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας, κ. (Α.Ο.) Ξανθὴ Ἀγρόμπελη, κ. (Δ.Π.) Μαγεμένη Ἀκρογιαλιά, κ. (Θ.Δ.) Λαδωμένος Ποντικός, α. (Π.Π.) Καθαρὰ Καρδιά, κ. (Σ.Π.)

Ἀνανεώσεις Ψευδωνύμων : Δούκισσα τῶν Σαλώνων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν νᾶνιαλλάξουν : ὁ Ριγολέττος (3) μὲ Ἦνοχο Ἀεράκι, Ἐλαφὸν τῆς Αἰγύπτου, Κυνόφθαλμον Κόρη, Μαράμην Ἑλπίδα — ὁ Βίκτωρ Οὐγγρὼ (0) μὲ Ἀφρόκρονον, Ἀγνήν Φίλιαν, Σιωπηλὴν Νύκτα — τὸ Αἰγὼκλιμα (0) μὲ Παλλάδα, Μαρμαρωμένον Βασιλῆα, Ἀλκινόνα, Τυρόλ Κατέλλο, Μιμόζαν, Αἴγλην, Ἀπόλλωνα — ἡ Ἡλιόλουτος Αὐγὴ (0) μὲ Ὠραίαν Σμυρνωπούλαν, Μενεξεδένιο Μπουκετάκι, Κόκκινην Γραβίαν, Κίρκην, Νάρκην, Δάφνην τοῦ Πηνειοῦ, Δεοβίαν Ἀηδόνα — ἡ Δέα (0) μὲ Χρυσὸ Παγῶνι, Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα, Παλλάδα, Εὐχὴν τῆς Μάννας, Βασιλεῖον Βουλγαροκτόνον, Δουκὴν Λάραν, Ἰδανικότητα — ἡ Γλυκεία Ἑλπίς (0) μὲ Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα, Βασιλοσσαν τῶν Ἑλλήνων, Βασιλοσσαν τῆς Καλλονῆς, Ἀπολοθεῖσαν Ἑλπίδα, Διαφυσθεῖσαν Ἑλπίδα, Ζακυνθινὸν Πανοέν, Εἴμαι Ζακυνθία, Μαρμαρωμένον Βασιλῆα, Παλλάδα, Σεξητενμένο Πουλί, Ἀρμιεπισκοπὸν Γερμανόν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς : Μεσοσητικὸν Ἀστέρα (ἔλαττα) Ὑποφώσκουσσαν Ἑλπίδα (τὸ λάθος διορθώθη) Ρέμβην (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμά σου εὐχομαι ἐγκαρδίως περαστικά) **Τιτὴν Δ. Μ.** (ὅθ' σου ἐγκρίθη τὸ προτεινόμενον εἰς τὸ 1ον φύλλον τοῦ νέου τόμου· χαίρω πάρα πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν) **Βόρην τοῦ Κανάρη** (εὐγε, πολὺ εὐμορφὴ ἡ εἰκὼν ποῦ ἐξωγράφισες εἰς τὸ δελτάριον· κρίμα ποῦ δὲν ἔλαβες μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῆς Ζωγραφικῆς!) **Ζιχὰ Χανούμ** (ἡ παραγγελία σου, βλέπεις, ἐξετελέσθη) **Βυζαντινὸ Ἀηδόνι** (δεκταί) **Καλλιτεχνικὴν Ψυχὴν** (ἔχει καλῶς γαιρετισμοὺς εἰς τὴν ἐξαδέλφη σου) **Ἀφροδεσσαν Θάλασσαν** (ἔστειλα) **Εὐγενὲς Ἰδεώδες** (ὅταν τυπωθῇ ὅθ' σου στείλω) **Μάρκον Αὐρήλιον**, κτλ. κτλ. **Εἰς δσας** ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29 Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί : ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 17 Νοεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 28 Νοεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 14 Δεκεμβρίου.

481. Δεξιόγραφος.

Δυὸ μόρια, ἓνα σύμφωνο
Κ' ἓνα φωνὴν μαζί,
Μία χώρα σοῦ σχημάτισαν
Στὴν πέρ' Ἀμερικῇ.

Ἐστῆλη ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ Ἰδεώδους

482. Τονόγραφος.

Μίαν πρωτεύουσιν γνωστὴν
Ἐν παροξυσμῶνι,
Ἐν προτέρημά τοῦ νοῦ
Ἐξοχὸν θάνατον γάρτισ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Ἀσίας

483. Στοιχειόγραφος.

Βγάλε ΕΑ, βάλε Ο
Καὶ ἀνέβασε τὸν τόνο,
Γιὰ νὰ ἴδῃς εἰς τὸ λεπτό
Καὶ χωρὶς κανένα πόνου,
Ὁ Ἀπόστολος νὰ λείψῃ
Καὶ μὴ νῆσος νὰ προκύψῃ.
Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Καμάρι τῆς Μάννας

484. Ἀναγραμματισμός.

Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφίσης,
Χρεωστὲς νὰ μὲ τηρήσης·
Ἄν μὲ ἀναγραμματίσης,
Δορὰν ζωῆς θάποκτήσης
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δόξης τῆς Ἑλλάδος

485. Γωνία.

+ * * * * * = Πλούσιος Βασιλεὺς.
* + * * * * = Ἀρχαία χώρα Εὐρ.
* * + * * * = Ἀρχ. πόλις Βοιωτ.
* * * + * * = Ἀρχαία βασιλοπαις.
* * + * * * = Μυθολογ. Τέρας.
* + * * * * = Ρωμαῖος ἱστορικός.
+ * * * * * = Ἀρχαῖος Γεωγράφος

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἑλπίδος

486. Κυβόλεξον.

* * * * = Καίει καὶ φῆγει.
* * * * = Ποτὸν ἀπαράτητον.
* * * * = Μεγάλῃ πόλιν.
* * * * = Ἀρχαῖος θεός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φρικτοῦ Ναυαγίου

487. Ἐπιγραφή.

Ν Ι Σ
Υ Ο' Ν Α Θ
Σ Ο Δ Ι Ρ Τ Α
Π Ρ Ε Π Υ Σ Ι Ο Τ
Η Μ Ι Τ Ι Α Κ Α Ε Ο Δ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοριστοῦ Βασιλῆα

488. Τριπλὴ Ἀκροστιχίς.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν νῆσον τοῦ Αἰγαίου, τὰ δευτέρω περιφώνησον γυναικα τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὰ τρίτα μουσικὸν ὄργανον :

1, Θεά 2, Ἱστορικὴ πόλις, καταστραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Φιλίππου 3, Πόλις περιφώνησις διὰ τὸ Μαντεῖον τῆς 4, Ζῶν 5, Ἀρχαία πόλις.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Νικολαΐδου

489. Ἑλλητισύμφωνον

αἰοη-αἰοηω-α-α-αἰοη

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

490. Γρίφος.

τρ	τρ	τρ	τον
τρ	τρ	τρ	τον
π	τρ	τρ	τον
τρ	τρ	τρ	τον
τρ	τρ	τρ	τον
τρ	τρ	τρ	τον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐγενούς Ἰδεώδους

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 38 καὶ 39.

380. Ἀμείνοφις (ἄ, μέν, ὄφις.) — 381. Ἀ-0ηνᾶ (α, 0η, νᾶ.) — 382. Ψαλμός - παλμός — 483. Κράσις, Κρίσσα.

384. Θ	385. Κ Ρ Α Ν Α Ο Σ
Α Η Ρ	Ρ Ι Σ Ο Σ
Β Α Β Α Ι	Α Ι Σ Ω Π Ο Σ
Τ Ρ Ι Α Ι Ν Α	Ν Ω Α Σ
Χ Α Μ Α Ι Δ Ε Ω Ν	Α Σ Π Α Σ Ι Α
	Ο Ο Ι Ν
386. ΖΕΥΣ (Ζήνων, Σ Ω Σ Σ Α Ν Η	

Ἐαρ, Ὑδρα, Σαλαμίν.)
— 387. Χεῖρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος δὲ δακτύλους. — 388. Ἡ ὑπερφάνεια πολλὰς ἐ-

νέχει κακίας (Ι ὑπὲρ Ι φα - νῖ - α πολλὰ - ἰς ἐν ε γῖ - κα - κί, ἄς.)

389. Ὀμηρος (ὁ, μῆρος.) — 390 Μίδας (μῆ, δᾶς.) — 391. Ὀδισ-ὄφρις. — 392. Τὸ σα-ποῦνι.

393. Β	Σ	Π
Α	Ε	Α
	Κ	Μ
	Τ	Ι
Ι	Φ	Ι
	Κ	Ρ
	Α	Τ
	Η	Σ
	Ρ	Α
	Ι	Ι
Α	Σ	Η

394. Ἡ γυνὰ κα τοῦ μπάμπου Πάνου εἶνε 50 ἐτῶν, ὁ ἄνδρας τῆς 60 καὶ ὁ υἱὸς τῶν 30. — 395 — 399. Τῇ προσθήκῃ τῶν ΑΠ : πλῆν, λίπος, πολ-πλοῖον, πλοῦς.

— 400 ΚΡΟΤΑΛΙΑΣ (ΚΡΟνος, ΚαΤΑλη, ΚατιΛίνας, καρχαρίαΣ.) — 401. Ἀργεσθαί μαθὼν, ἄργειν ἐπιστήσει. — 402. Ἐν οἷδα δει οὐδὲν οἶδα (ἐν ἰ δαοτ-ιουδ-ἐν ἰ δα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον, μὲ παρὰ α στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κ ε φ α λ ι α τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρόνται ὡς νὰ ᾖσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.]

Ἐμπρός, Ἑλληνοπόαιδες! τὴν Ἑλλάδα τοῦ Μέλλοντος, τὸ ἐξόχως ὠραῖον ψευδώνυμον ὅλοι ἄς ψηφίσωμεν!
Γλυκεία Ἑλπίς (Θ, 350)

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ ΔΟΞΑ

Ὑποψφία Δημοψφίσματος 1909

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ὑποψφία Δημοψφίσματος 1907

ΕΛΠΙΣ ΤΩΝ ΔΥΣΤΥΧΩΝ

Ὑποψφία Δημοψφίσματος 1909

Εἰς τί ἀτενίζει ὁ μαχόμενος στρατιώτης εἰς τὴν κρισμωτάτην ὥραν τῶν συγκρούσεων; Τί ὁ ὑπόδουλος Ἑλλήν βλέπων αἰσθάνεται ῥίγος; Ποῖον ἄλλο ἢ τὴν **ΓΑΛΑΝΗΝ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑΝ**, τὸ ἱερὸν ἔμβλημα τῆς Πατρίδος μας; Εἶνε ὠραία, ἐξόχως ὠραία ἡ Σημαία μας, ὅσον ὠραία εἶνε ἡ μη-τηρ μας Ἑλλάς.

Τὸ **γαλανὸ Της** χρῶμα θμοιάζει τὸ γλυκύ-τατον χρῶμα τοῦ ἐλληνικοῦ οὐρανοῦ, θμοιά-ζει μὲ τὰ ἀφρισμένα κύματα. Καὶ ὁ **σταυρός** Της συμβολίζει τὰ μαρτύριά Της καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος τὴν παρηγορίαν ἐλπίδα.

Ἡ **ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ**, αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις ἐγκλείουσι τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τῆς ὑπερφάνου σημαίας μας, τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς κυριαρχίας, τῆς δόξης, τῆς ἰσχύος, τῆς Πατρίδος ἡ εἰκὼν.

Ὡν δὲ βέβαιος ὅτι ἡ **ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ** θὰ ψηφισθῇ ἀπὸ ὅλα τὰ Ἑλληνοπό-ουλα, δὲν μένει ἢ ν' ἀνακράξω κ' ἐγώ :

ΖΗΤΩ Η ΓΑΛΑΝΗ ΜΑΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΑ
ΖΗΤΩΣΑΝ Τ' ΑΛΛΗΝ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ!
ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΧΙΟΥ (Θ, 352)

Συμυρναῖοι, τὴν ψῆφον σας στὴν **Ἀμάραν-τον Δόξαν Ἑλπίδα τῶν Δυστυχῶν.**
Ζιχὰ Χανούμ (Θ, 353)

ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Κρήτη, Ἡπειρος, Θεσσαλία, Μακεδονία, Μικρὰ Ἀσία. (Θ, 354)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρο-μικὰ δελτάρια πανταχόθεν **Θ. Κ. Λυ-μαρδόπουλος, Βόλος, Ρ. Ρ. (Θ, 355)**